

Tébi Majko

Glasilo Svetišta bl. Marije Propetoga Isusa Pešković

Blato • 9. lipnja 2020. • br. 2 • god. XIV.

Cijena 10 kn

ISSN 1846-6400

www.marijapropetog.hr/glasilo.htm

Sadržaj

s. M. Juliana Beretić
3 Riječ urednice

O bl. Mariji Propetoga...

Angelo kard. Amato

- 4 Prisutnost Isusa Krista u životu i duhovnosti M. Marije Propetoga

Blaženičina promišljanja...

M. Marija Propetoga

- 12 Koliko više poznamo Družbu, toliko je više ljubimo
13 Pobožnost prema Presvetom Srcu Isusovu

Iz povijesti Družbe Kćeri Milosrđa

s. M. Emila Špoljarić

- 14 Crtice iz družbine kronike (V). Godina sv. Vincence 2020-2021.

Željko Kovačević

- 18 Proslava blagdana i otvorenje Godine sv. Vincence mučenice
22 Družba Kćeri Milosrđa u stoljetnoj povijesti

Djelovanje Družbe Kćeri Milosrđa...

M. Marija Propetoga

- 24 Pobožnost Presvetom Srcu Isusovu
Slavica Bošković
26 Prave ljubavi nema bez žrtve i križa
Biserka Biba Lupetin
28 Daleko od nas, ali blizu u vjeri i srcu
30 Zatvoreni tijelom, ali otvoreni duhom
za susret sa živim Bogom

s. M. Anamarija Vuković

- 32 Kćeri Milosrđa s Uskrslim na putu u Aljmaš

Kutak za najmlađe...

- 34 Riješi križaljku!
Molitva bl. Mariji Propetoga

- 35 Zaklada »Blažena Marija Petković«
Obavijesti...
36 Slavlje blagdana bl. Marije Propetoga,
9. srpnja 2020.

Poštovani čitatelji glasila i štovatelji blažene Marije Propetoga!

s. M. Juliana Beretić,
glavna i odgovorna urednica

Isuse, blaga i ponizna srca, učini srce moje po srcu svome! – U mjesecu posvećenu Presvetom Srcu Isusovu u molitvi Zlatne krunice molimo da Isus učini naše srce po svome! Tako se u Srcu Isusovu susreću i sjedinjuju Božja i čovjekova ljubav. Time je ostvaren ideal ljubavi! Od dvoga je nastalo jedno! I Božje i čovjekovo srce kucaju zajedno. To je ljubav! A Božja ljubav se utjelovila u Srcu Isusovu koje je za nas kopljem probodeno. Tako je po Srcu Isusovu svim ljudima darovano dioništvo u božanskom životu. Srce bl. Marije Propetoga već je od ranog djetinjstva i mladosti gorjelo za božansko Srce Isusovo, a evo i jednog od njezinih razgovora s Isusom:

»Božanski Spasitelju, sišao si s neba na zemlju da se uzmogneš sa mnom sjediniti (...). Ti si me neodoljivom silom privukao k sebi i sad te nadasve ljubim. (...) Dopusti mi, o Bože ljubavi, da te u duhu tako čvrsto prigrlim da me nikakva nevjernost ne bude mogla rastaviti s tobom. Ti si, o Isuse, pravi i jedini pokoj moga srca, najsladja utjeha duše moje i srca moga, jer sam samo onda sretna kad me ljubav sveta veže s tvojim srcem. (...) Samo ti, o Isuse, budi odsad jedini predmet najježnije moje ljubavi i jedina utjeha moga srca. Da, o Bože moj, tako neka bude. Tebi poklanjam svoje srce. Tvojoj ljubavi neka je uvijek posvećeno, da me ni smrt ne uzmogne rastaviti od tvoje ljubavi. O sakramente Ljubavi, o ti, sakramente Dobrote, učvrsti vez ljubavi kojim združuješ siromašno srce moje sa srcem Isusovim. Tko će me od tebe rastaviti, o Bože moj i sve moje? Koga da tražim osim tebe, Bože moj? Samo u tebi nalazim mir i pokoj svoj! Tebi Isuse živim, tebi umirem! Tvoja sam uvijek! (Bilježnica 1).

Bl. Marija Propetoga je u otajstvu Kristova Srca otkrivala dubine Očeve ljubavi koja je u njezinu srcu stvarala prostore milosrđa i ljubavi za bližnjega.

»Pred tobom, Bože moj, odlučujem da ču, koliko mi sile dopuste, svakom biti milosrdna, osobito trpećim dušama – bijednicima i odbačenima, jer i ja sam bijedna. (...) Daj mi pomoći da u tebi činim milosrđe, da budem kći tvoga milosrđa« (Bilježnica 4, I. razmatranje, 13. prosinca 1934.).

Zagledani u Srce Isusovo i ispunjeni iskustvom ljubavi i milosrđa, otvorimo se raspoloživosti za druge, jer svijetu je prijeko potrebna ljubav! Život ljubavi i konkretna djela milosrđa istinsko su mjesto očitovanja evandeoske vjerodostojnosti. Neka nam srce bude spremno i otvoreno za ljubav prema Bogu i bližnjemu! Srce Isusovo, smiluj nam se!

Angelo kard. Amato, SDB

Prisutnost Isusa Krista u životu i duhovnosti Majke Marije Propetoga*

1. Svetost je uljudba

»Po Kristu, s Kristom i u Kristu, tebi, Bogu Ocu Svetogućemu, u jedinstvu Duha Svetoga, svaka čast i slava u sve vijeke vjekova. Amen« (Euharistijska liturgija). To je sinteza kršćanskoga života općenito, bilo povijesnog iskustva svakoga krštenika, bilo njegova konačnog trostvenog zajedništva. Duhovni je život, život u Kristu, život u povijesti i u svijetu, život u Bogu i u njegovoj trostvenoj ljubavi. To je i bit duhovnosti Marije Propetoga.

U vezi s tim pretpostavljamo dva shvaćanja koja potječu od jedne suvremene povijesne struje, a koja – čini se – osvaja i laički svijet kulture. Prvo se odnosi na »društvenu« vrijednost kršćanske svetosti. Ne nedostaje znanstvenika¹ koji duhovnost smatraju autentičnim pokretачem povijesti, duhovnost koja se živi na nje-

zinim različitim razinama sve do svetosti kao njezina krajnjeg očitovanja. Svetost unaprjeđuje povijesni hod čovječanstva. Svetost prevaljuje put svjetlosti. Muškarci i žene koji žive dosljedno svoje jedinstvo s Bogom, muževi su i žene koji izgrađuju društvo, prosvjetljuju ga, ispunjavaju njegove praznine, iskazuju njegove pozitivne sile. Duhovnost i svetost nisu čimbenici koji otuđuju od povijesti i društva, nego naprotiv promiču njegov napredak. To društveno uzimanje redovnika, iz većih i manjih redovničkih kongregacija, misionara i svetaca, treba još istražiti. Ima nastojanja da se barem kao radna hipoteza znanstveno pretpostavi da je život uskrsloga Gospodina unutarnja dimenzija društva bez koje ono ne može opstati. Vjera u Boga i povjerenje u njega je limfa društva, ona je optimizam i solidarnost s braćom i sestrama, naročito s najugroženijima i najpotrebnijima, kao što su nerođeni, maleni, bolesni, slabici, bez prava glasa, nepoučeni, progonjeni, bez domovine i bez posla. Da nema duhovnih muževa i žena, ne bismo imali u povijesti i u društvu onu snagu koja, usprkos svemu, s optimizmom gleda na čovjeka i neprestano gura prema otvaranju novih prostora ljubavi, tamo gdje još nema pravde. Uzori su za to »društveno istaknuti« muževi i žene, kao primjerice sv. Ivan Bosco, Adolf Kolping ili Majka Terezija.

Stoga se proučavanje duhovnosti Marije Propetoga ne odnosi samo na polje kršćanske svetosti, bez utjecaja na ljudsko društvo. Naprotiv, njezina duhovna veličina je čimbenik pune humanizacije društva. Ona pripada onoj povorci ljudi i žena koji su, kao pra-

* Prilagođeno izlaganje mons. Angela Amata »La presenza di Gesù Cristo nella vita e nella spiritualità di M. Maria Petković« sa simpozija prigodom 25. obljetnice smrti službenice Božje Marije Propetoga (1892-1966), održanom na Papinskom franjevačkom sveučilištu Antonianum u Rimu 19. listopada 1991. i objavljenom u zborniku simpozija »Atti del Simposio Maria di Gesù Crocifisso Petković. Serva di Dio«, Rima, 1991, 69-89.

¹ Ograničavajući se na talijansku sredinu, primjerice, Giuseppe De Luca, Massimo Petrocchi, Pietro Borzomati, Andrea Riccardi.

vi sveci, ljubili Boga i čovječanstvo, spašavali ga i osvjetljivali mu put. Sveci su često pioniri »modernoga«,² vodići čovječanstva na njegovu mučnom povijesnom putu.

2. Svetost je ljudska punina i plodnost

Postoji i jedna druga pretpostavka koju još treba pojasniti. Riječ je o poimanju duhovnosti kao čimbenika ostvarenja ljudske osobe. Kršćansko iskustvo nije uzrokom poniženja naravi i osobe, nego poticaj da se ostvare oni dinamizmi i sadržaji duhovni, moralni i psihološki koji omogućavaju osobi da se bolje iskaže na svim poljima svoga povijesnoga postojanja, od onoga duhovnoga do stručnoga, od moralnoga do kulturnoga.

Jedan od najuvjerljivijih primjera utemeljitelji su redova i redovničkih zajednica i misionari, ali iznad svega utemeljiteljice. Te žene, i u onim vremenima u kojima žena nije imala pristupa u društvo, mogle su djelovati u Crkvi s velikom slobodom, djelotvornošću i uspjehom. Od Katarine Sijenske do Terezije Avilske i Marije Domenike Mazzarello, sve osnivateljice velikih i malih redovničkih zajednica, bile su ostvarene žene. Žene koje su, usprkos velikim poteškoćama uspjele u Crkvi i u društvu osvojiti širok prostor slobode djelovanja: u radu, u dvorbi, u upravljanju, u gospodarstvu, često veći od svojih suputnica u svijetu. Utemeljiteljice su stvorile ženske pokrete koji su preživjeli stoljeća i imaju veliko značenje i vrijednost. Njihova svetost i društvena poduzetnost dvojak su temelj: njihove djelotvorne društvene djelatnosti i njihova osobnog ostvarenja u ljudskom i kršćan-

skom pozivu. U tom kontekstu razumljive su pohvale ženama u kojima Crkva izriče zahvalnost za sve žene i za pojedine kao majke, sestre i supruge; kao Bogu posvećene u djevičanstvu; kao one koje u svojim obiteljima čuvaju ljudsko zajedništvo i bdiju nad ljudskim bićima; kao one koje nose tešku društvenu odgovornost; za »vrsne« i za »slabe« žene; za onakve kakve dolaze iz Božjeg srca u svoj ljepoti i punini bogatstva svoga ženskog bića; koje su zagrljene vječnom Božjom ljubavlju; koje su zajedno s muževima hodočasnice u ovoj zemaljskoj domovini koja se ponekad pretvara u dolinu suza; koje zajedno s muževima preuzimaju zajedničku odgovornost za dar čovjeka pogodena svakidašnjim nevoljama, ali i za ono njegovo vječno određenje koje ljudska obitelj ima u samom Bogu, u krilu neizrecivog Trojstva.

Crkva izriče zahvalnost za sva očitovanja ženskoga genija koji se očitovao tijekom povijesti u svih naroda i narodnosti; zahvaljuje za sve milosne darove kojima je Duh Sveti obdario žene u povijesti Božjega naroda, za sve pobjede koje dugujemo vjeri, nadi i ljubavi žena. Crkva zahvaljuje za sve plodove ženske svetosti i istodobno moli da bi ta neprocjenjiva očitovanja Duha (usp. 1 Kor 12, 4), kojima su darežljivo obdarene kćeri vječnoga Jeruzalema, bila brižno priznata i cijenjena, na obogaćenje Crkve i čovječanstva.³ Isto se tako kaže u pohvalu misjonarke u enciklici *Redemptoris missio*, 70. Govoreći stoga o duhovnom životu Marije Propetoga, govorimo o ženi i utemeljiteljici koja se ženskom osjetljivošću ostvarila i u svojim Kćerima Milosrđa ustanovila priznat pokret društvenoga i kršćanskog angažmana.

² Usp. prilog P. Scoppola, *Don Bosco e la modernità*, u: M. Midali, *Don Bosco nella storia*, Rim, LAS, 1990., 531-540.

³ Usp. Ivan Pavao II., *Apostolsko pismo Mulieris dignitatem*, 15. kolovoza 1988., 31.

3. Život sav u Kristu

Dana 22. prosinca godine 1892., dvanaest dana poslije rođenja, u času krštenja koji je obavio blatski župni don Ivan Šeman, mala Marija Petković bila je uronjena u otajstvo smrti i uskrsnuća našega Gospodina Isusa Krista. Tako je postala kršćanka, zauvijek obilježena znakom Kristove milosti. Od toga časa započinje zemaljska avantura ove čudesne djevojčice, čiji je život doista bio za Krista, s Kristom i u Kristu. Ovaj njezin kršćanski identitet usavršen je krizmom, 8. ožujka 1898., a dostigao je vrhunac s Prvom pričesti koju je primila u 13. godini, 8. rujna 1905. Po sakramantu Euharistije, Marija Petković mogla je usklknuti kao svaki krštenik koji je u milosti: »S Kristom sam razapeta na križ, ‘živim, ali ne više ja, nego živi u meni Krist’ (Gal 2, 20). ‘Ta meni je živjeti Krist’ (Fil 1, 21). Krist je ‘naš život’ (usp. Kol 3, 3).»⁴ U jednoj od svojih bilježnica ona sažima svoj život uronjen u misterij Krista: »Marija sva i zauvijek pripada Bogu i Propetom Kristu. Jest, Gospodine moj, ja sam sva tvoja uvijek! Od prvog časa rođenja.«⁴

U životu svakog utemeljitelja ili utemeljiteljice redovničke kongregacije postoji uvijek odlučujući događaj koji je zaokret u njihovu životu, a koji će obilježiti također sadržaj i značenje posebne karizme reda ili zajednice: sv. Franju Asiškom bilo je to viđenje Raspetoga u crkvi sv. Damjana; sv. Ignaciju Lojolskom iskustvo Cardonera; sv. Tereziji Avilskoj nenađani susret s kipom bičevanog Isusa u sakristiji samostana

Utjelovljenja u Avili; sv. Ivanu Boscu znameniti san u devetoj godini; Mariji Propetoga, četrnaestogodišnjakinji, taj događaj bile su njezine »zaruke s Isusom«.

U *Bilješkama za autobiografiju* koje je pisala između 1940. i 1960., kaže da je u četrnaestoj godini života, 21. studenoga 1906., učinila odlučujući korak u svojoj duhovnoj povezanosti s Gospodinom: svoje »posvećenje Isusu«, »vječni zavjet ljubavi i djevičanstva i svoje zaruke s Kristom«. Tako ona bilježi, govoreći kao i uvijek u trećem licu: »Od dana svog posvećenja Bogu, svoga prvog vječnog zavjeta, svaki dan je malne ponavljava svoje obećanje ljubavi Gospodinu svome, svoj zavjet vječne ljubavi Gospodinu.«⁵ U svojoj Duhovnoj oporuci, napisanoj 1926. godine, a obnovljenoj i potpisanoj 1960. u Rimu, Marija Propetoga ukratko opisuje taj prijelomni događaj svoga života: »U 14. godini na poseban način me pozvao i zanio, i ja mu se zauvijek posvetih – učinivši vječni zavjet ljubavi i djevičanstva. Od tada jedina mi je želja bila da radim za njega, da ga ljudi upoznaju i uzljube.«⁶ Taj se događaj čini osobito značajan za put kojim je obilježen život Marije Propetoga, put nedvojbeno kristološki, koji će se tijekom godina obogatiti i drugim varijacijama, prije svega onom trojstvenom.

4. Život u zajedništvu s Propetom Ljubavi

Prisutnost Isusa Krista u životu svakoga kršćanina konstanta je kršćanskoga postojanja. Svaki krštenik živi posvema uronjen u Duh uskrsloga Gospodina. Ipak, u svakom kršćaninu život u Kristu poprima svoje posebno zna-

⁴ Bilježnica 7, 23. prosinca 1942. *Odluke u duhovnim vježbama*; Bilježnica 11, 2. veljače 1940. I. *Prva dobročinstva Božja*; ostali sažetci u: Marija Propetoga Petković, *Sve za Isusa. Autobiografija i duhovni zapisi*, prir. M. Parlov, Split, 2004, 15; 33-37; 44; 46; 48; 282; 292.

⁵ Marija Propetoga Petković, *Sve za Isusa...*, 50.

⁶ A. Matanić, *U znaku ljubavi*, Zagreb, 1976., 187-188.

čenje, koje ga čini originalnim i neponovljivim. Kapi rose same po sebi sve su iste boje, ipak postaju crvene na laticama ruže, bijele na kitici jasmina, zelene na poljskoj travi, ljubičaste na ljubičicama. Isto tako život u Kristu iskusio je svaki kršćanin i svetac na jedinstven i originalan način: sv. Katarini Sijenskoj Krist je slatki Zaručnik njezina mističnoga braka, sv. Tereziji Avilskoj Isus je bio Gospodin njezina nutarnjega zamka, sv. Ivanu od Križa Isus je bio njeovo Sve ili Ništa, sv. Franji Saleškom Isus bila je milosrdan i drag Gospodin koji prihvata i tješi žalosne i tjeskobne, sv. Ivanu Boscu, Isus je bio velik i mudar odgajatelj mладih. Mariji Propetoga Isus je raspeti Krist, Krist sv. Franje Asiškoga, sveca koji je više od svih drugih bio smatrani »slikom Krista Zapada«,⁷ »simbol Krista srednjovjekovlja«,⁸ onaj koji je »crio iz Riječi ono što je odzvanjalo u njezinim riječima«,⁹ svetac koji je slijedio našega Gospodina bez govora (»sine glossa«) od časa u kojem postade »čovjekom u kojem Isus Krist očitovaše drugima nešto od svojega misterija života«.¹⁰ I Majka Marija Propetoga, kao i sv. Franjo, odrekla se svih svojih dobara da bi ih dala siromašnima i svake ljudske ljubavi da bi svu svoju sposobnost s ljubavlju darovala našem Gospodinu, služeći siromašnima, poniženima, razbaštinjenima, bolesnima, potrebnima. Govoreći svojim sestrama, ona piše:

»Vi nosite sveto odijelo, različito od onoga koje nose svjetovnjaci. Ono označuje da ste

Bogu posvećene osobe i da morate živjeti životom Kristovim, kao sv. Franjo, žrtvujući se za spasenje duša. Ako redovnica ne živi tako, sav njezin život nije drugo do prijevara (...) Mi treba da živimo u Kristu, po Kristu i Kristovim životom.«¹¹

Kaže pisac njezina životopisa:

»Čitajući njezina najosobnija priznanja, saznajemo da se u onim prvim i mladenačkim godinama ponajviše zanosila i duhovno hranila pobožnostima prema Kristu (Utječljena Riječ, Raspeta Ljubav, Presveto Srce, Presveta Euharistija).«¹²

Iz ove temeljne kristocentrične odrednice njezina duhovnog života, ona je na prvo mjesto stavila pobožnost »Propetoj Ljubavi«, koju je prakticirala pokorničkim činima svakoga petka, a osobito pojačavala za vrijeme korizme. Običavala je ostati dugo danju i noću u molitvi pred Raspetim. U Konstitucijama iz 1956. kaže se:

»Neka sestre naročitom pobožnošću štuju raspetog Spasitelja; neka s njime nastoje biti sjedinjene kao žrtve ljubavi na slavu Oca i za spas duša, odričući se samih sebe, kroteći vlastite strasti, noseći na vlastitom tijelu križ mrtvenja, ne znajući za drugu ljubav osim raspetog Isusa.«¹³

Zato se zvala Marija Propetog Isusa, provodnosno ime koje je potpuno odgovaralo njezini pozivu za jedinstvo s Propetom Ljubavi. Između mogućih imena: Magdalena, koje je uzeala zbog pokorničkog karaktera ušavši u franjevački svjetovni red; Andelika, kako su je zvali

⁷ S. Kierkegaard, *Diario*, Brescia, Morcelliana, 1948, 82.

⁸ Usp. W. Nigg, *Grandi santi*, Rim, Mediterranea, 1949, 25.

⁹ »A Verbo trahebat quod resonabat in verbis«, Celeno, *Vita*, 11, 28, 54.

¹⁰ Usp. M. A. Santaner, *François d'Assise et de Jésus*, Pariz, Desclée, 1984, 257.

¹¹ *Duhovni dnevnik*, 104.

¹² A. Matanić, *U znaku ljubavi...*, 142.

¹³ Ustanove Družbe Kćeri Milosrđa, Rim, 1957., 47-48.

prve susestre i Marija Propetog Isusa, kako se je potajno željela zvati, franjevac Marijan Stasić, voditelj duhovnih vježbi, odabrao je 3. listopada 1920. ono koje je bilo najblže Marijinu tajnoj želji, uzviknuvši: »Zvat će se Maria Jesucristi Crucifisci, a to hoće reći Marija Propeta.«¹⁴ Biskup Josip Marčelić, međutim, netom je to saznao precizirao je ime sljedećim riječima: »Ne Marija Propeta, već Marija Propetog Isukrsta.«¹⁵ Ime joj je postalo program života, sve do posljednjih godina kad se u bolesti i patnji pridružila muci i smrti našega Gospodina. U njezinoj duhovnosti mogle bi se razlikovati barem dvije etape: prva, ona mladenačka koju obilježava pobožnost Propetom Isusu i druga, ona u zrelijim godinama, koju karakterizira pobožnost Bogu Ocu:

»I ta njezina žarka ljubav prema Bogu, čini nam se, bila je nadasve očevidna u posljednjim godinama njezina života, u tjelesnim trpljenjima, kao posebna ljubav prema Ocu milosrđa. Naprotiv, u njezinoj mladosti, držimo da ju je vodila ljubav prema raspetom Isusu Kristu, od kojega je također uzela i redovničko ime. (...) Doista, velik križ Kristov lebdio joj je uvijek pred očima, kao iznad čistog oltara, kako se to moglo vidjeti u prijašnjoj kapeli, i ona ga je osjećala u tajnoj prisutnosti, osobito u posljednjoj bolesti.«¹⁶

Tu tvrdnju treba još proučiti. U svojoj *Duhovnoj oporuci*, sestrama ostavlja svoju posljednju i žarku preporuku: »Ljubite beskrajno preslatkoga svoga Gospodina Isusa Krista, za njega samo sve radite i svoj život u djelima milosrđa i ljubavi utrošite.«¹⁷

5. Pristup proučavanju kristološke duhovnosti

Govoreći o proučavanju utemeljitelja kongregacija, jedan je istraživač napisao: »Kad im se približimo, spoticemo se o nešto što nam izmice, a kad vjerujemo da smo ih dobro upoznali, svaki put dok ih proučavamo otkrivamo nešto novo. Kako objasniti taj misterij, to neizrecivo bogatstvo? Jednostavno time da dok susrećemo utemeljitelja, nailazimo na Boga koji po njemu djeluje.«¹⁸

Ova poteškoća u pristupu i analizi Božjeg djelovanja u svakoj ljudskoj osobi, povećava se spoznajom o veličanstvenom i sjajnom bogatstvu svake ljudske duše, koje prema biblijskoj slici iz Ivanovih spisa sv. Terezija Avilska naziva »nutarnji zamak«, a koji odgovara »nutarnjem čovjeku« sv. Pavla (Ef 3, 16). Analizirajući jednu dušu ulazimo u poseban svijet, složen, višedimenzionalan, višeslojan, s mnogim zasebnim »odajama«, a u isto vrijeme užajamno povezanim. Opsežnosti i sjaja toga velbnog zdanja često nije svjesna ni osoba sama koja ne primjećuje bogatstvo svoje nutrine, premda u punini živi svoj bitak kao boravište Trojstvenoga Boga. Potreban je stoga dodatni dar ljubavi da se iskoriste bogatstva nutarnjega čovjeka. Riječ je o pravom duhovnom razlučivanju o kojem govori sv. Pavao kad tvrdi da »po vjeri Krist prebiva u srcima vašim te u ljubavi ukorijenjeni i utemeljeni mognete shvatiti sa svima svetima što je Dužina i Širina i Visina i Dubina te spoznati nadspoznatljivu ljubav Kristovu da se ispunite do sve Punine Božje« (Ef 3, 17-19). (...)

¹⁴ Marija Propetoga Petković, *Sve za Isusa...*, 163.

¹⁵ Isto.

¹⁶ Matanić, *U znaku ljubavi...*, 177-178.

¹⁷ Duhovna oporuka, u: Matanić, *U znaku ljubavi...*,

189.

¹⁸ T. Grzeszczyk, *Il carisma dei fondatori*, Rim, 1974., 11.

je iz križa sebi znanost, pred njim je izrađivao duboke rasprave.«¹⁹

Propeti Isus uzor je i učitelj Kćeri Milosrđa. On je i središte mnogih pouka, na njega je usredotočena kao »ideala i ogledalo«.²⁰ Uspoređuje ljubav posvećene žene za propetog Isusa s onom zaručnice prema zemaljskom zaručniku:

»Zaručnica u svijetu, ako je koji čas udaljena od svoga zaručnika, a ima njegovu sliku, kiti je i grli, jer je to njezina najmilija slika. A vi? Mnoge su se pobrinule za sve potrebne stvarčice, pojaseve, velove, sličice, molitvenike, čak i za svoje slikanje (...) da, za sve su se mogле pobrinuti, ali za križ se nisu mogle pomučiti i nisu ga mogle nabaviti. (...) Zašto se nazivate zaručnice Propetoga? Mjesto je zaručnice pokraj križa njezina Zaručnika. Tamo na krvavoj postelji on je čeka da joj po presvetoj krvi dade novu snagu, da trpljenje može hrabro podnosići, biti siromašna radi ljubavi i veseliti se da mu u tome može biti slična. Uči je odlučno se boriti protiv napasti, trpjeli glad, slabost, bolest. Za sve se ona njemu tuži na križu, njemu jedinomu. A i on joj kaže svoje boli te se sjedinjuju njihove muke.«²¹

Križ je »škola par excellance« duhovnosti Kćeri Milosrđa.²² Raspeti je »najbolji od svih učitelja«.²³ Svojim križem on uči pobijediti oholost krepošću poniznosti. Križ je škola poniznosti, pokore i mrтvljenja. Udaljujući se od križa, izlažemo se svakom zlu. Njezina završna pouka duhovnim kćerima je: »Ljubite Raspetoga! Grlite i ljubite njegov križ! Svim srcem

¹⁹ Marija Propetoga, *Kapitol: O slavi križa*, Blato, Kuća matica, 14. rujna 1930.

²⁰ Marija Propetoga, *Pouka: Uzor i Učitelj naš je: Propeti Krist*, Blato, Kuća matica, studenog 1935.

²¹ Isto.

²² Usp. isto.

²³ Isto.

6. U školi propete Ljubavi

U središtu kristološke duhovnosti Marije Propetoga je motrenje propetoga Isusa. U kapitulu iz godine 1930. ovako uči svoje kćeri:

»Zaručnici Isusovoj mora biti slatko kad može kleknuti pred križem, obujmiti ga svojim rukama i zahvaljivati božanskom Spasitelju, koji je za nju podnio muku. Pod križem naučit ćete stupati putem križa, trpljenja i požrtvovnosti. To je kraljevski put; to je najodličniji voda izabranih duša [...] Nakon presvete muke Isusove, križ je postao slavan, križ je geslo svetaca, križ je knjiga života, križ je učitelj poniznosti, samoprijekora, ljubavi i svake kreposti. Sv. Bonaventura crpio

veselo ga nosite! On će vas dovesti spasenju. U križu ćete naći svu jakost i utjehu. U križu nam je spas.²⁴ Križ je »prvi ključ, početak mudrosti i znanja«.²⁵ Više važnosti treba dati križu nego molitvenim priručnicima.²⁶ Križ je početak i kraj svega, kao što svjedoče veliki ljubitelji križa: sv. Jeronim, sv. Marija Magdalena koja »nije činila ni kandidatstvo ni novicijat, već iz ljubavi prema raspetoj Ljubavi, leti, ide u pustinju«, sv. Terezija Avilska, sv. Ruža Limska.²⁷ Križ je pobjedničko oružje misionara i znak pred kojim davao drhti.

Majka Marija Propetoga poznaće koje prate čitanje iz knjige križa. Stoga svjetuje svoje kćeri da razmatraju o križu barem pola sata dnevno. U početku križ će biti kao zatvorena knjiga, neće ništa reći. Malo pomalo, međutim, Isus Krist objavljivat će se i očitovati čudesnu tajnu križa tako da će i one naučiti smisao i ljepotu križa. »Gledajte raspetu Ljubav. Ljubav je u njemu, sama Ljubav koja prevladava kroz same boli.«²⁸ Križ je dakle baština Kćeri Milosrđa koju će one obgrliti svim srcem govoreći raspetoj Ljubavi: »Našla sam onoga koga ljubi duša moja.«²⁹

7. Euharistijski Isus i djela milosrđa

Pozivajući se na sv. Bonaventuru Majka Marija Propetoga kaže: »Presveti oltarski sakrament i križ bili su njemu izvori na kojima se njegova duša opaja svjetlošću Duha Svetoga.«³⁰

²⁴ Isto.

²⁵ Marija Propetoga, *Kapitol: O križu*, Blato, Kuća matica, 14. svibnja 1936.

²⁶ Usp. isto.

²⁷ Usp. isto.

²⁸ Isto.

²⁹ Isto.

³⁰ Marija Propetoga, *Kapitol: O slavi križa*, Kuća

Dobro zna da su križ i euharistija najuzvišeniji izrazi spasenjske ljubavi Kristove prema čovječanstvu: euharistija je »sakrament Ljubavi«.³¹ Zato uči svoje kćeri da časte Gospodina prisutna u Presvetom oltarskom sakramantu, molitvom i klanjanjem:

»Tu je Isus, moj ljubljeni za kojim ginem. Ako vjerujemo, gdje je naša vjera u djelima? On će reći: 'Ako sam ja vaš Bog gdje je poklon i čast? Ako sam ja vaš ljubljeni, [...] gdje je vaša ljubav?!' Mile moje, po zvanju, službi i zavjetu mi smo strogo dužne posve se posvetiti službi ljubavi i klanjanju Bogu i Gospodinu našemu, i u svojim drugim milosrdnim službama opet njega gledati u bolesnicima, djeci, svojim sestrama itd.«³²

Razmatranje križa i klanjanje euharistijском Isusu ne znači apostolsku ravnodušnost i nepokretljivost, nego misijski nemir i karitativnu dinamičnost. Isus, euharistija i Propeta Ljubav izvor je djelovanja i djela ljubavi i milosrđa prema bližnjemu koji je u potrebi, (usp. Mt 25, 31-46), posebice r. 40: »Zaista, kažem vam, što god učiniste jednomu od ove moje najmajnje braće, meni učiniste!«³³

8. Milosrdna ljubav

U jednom razmatranju govori o ljubavi kao o životu, duhu i »bivstvu« Družbe. Zato svaka sestra »mora biti vjesnica Kristove ljubavi, jer je ova družba ustanovljena za širenje kraljevstva

Matica, 14. rujna 1930.

³¹ Marija Propetoga, *Kapitol: O Presvetoj euharistiji*, 15. rujna 1931.

³² Isto.

³³ Usp. isto.

Kristove ljubavi na zemlji«.³⁴ Sjedinjenje u ljubavi s Kristom vodi prema djelima ljubavi, dobrovornim djelima. Isus doista ostvaruje djela svoje ljubavi u dušama koje su s njime sjedinjene. »On će u toj duši koja je sjedinjena s njime tješiti žalosne, podizati klonule, poučavati neuke, obraćati i spašavati grešnike.«³⁵

Budući da je Isus ljubav i milosrđe, sestre koje su sjedinjene s njime postaju ljubav i milosrđe za bližnjega, za sestre i za potrebne. Misijnsko i evangelizacijsko djelo sestara jest da šire ljubav i milosrđe i spašavaju duše da bi bile sretne u Bogu, »jer to je prava ljubav Kristova: da čini druge sretnima i blaženima u Bogu«.³⁶

Poučavajući o uslužnosti i gostoljublju, uviјek polazi od kristološke osnove, jer djela milosrđa koja Kćeri Milosrđa čine nisu drugo nego služenje bližnjemu koji je slika Kristova:

»Kista moramo u svakome gledati i u njemu sve ljubiti. Prednost dajmo potrebnima, slabima, malenima i grešnicima [...] Budite milosrdne, uslužne i gostoljubive radi Krista kojega gledajte u svakome tko dođe u vašu blizinu, ili su vam poznate njihove potrebe. Nastojte svakoga razveseliti i utješiti kao milosrdne majke, majke lijepo ljubavi.«³⁷

Milosrđe znači uslužnost i prihvaćanje bližnjega: »One koje nemaju te nebeske ljubavi, gostoljubivosti i uslužnosti, znajte da njima ne pripada taj sveti naziv Kćeri Milosrđa.«³⁸

9. Triptih Ljubavi

Crte kristološke duhovnosti onako kako izbijaju iz zbirke pouka Majke Marije Propetoga od 1928. do 1939. ne sadrže samo teorijsko učenje nego i priopćivost, snažnu i doživljenu njezinim osobnim iskustvom i prenesenu kćerima. Riječ je o baštini asketske i mistične mudrosti, o kojoj se Majka Marija Propetoga brine da svoje kćeri upozna s njom, da bi mogle živjeti i u potpunosti ostvariti karizmu vlastitu Družbi: prenositi Božje milosrđe po djelima duhovnoga i tjelesnog milosrđa prema potrebnom čovječanstvu. Ono što je naučavala bilo je plod njezina osobnoga iskustva, plod razmatraњa, molitve i velikog apostolskog i misijskog rada.

Ako bi se željelo sažeti temeljne sastavnice njezine kristološke duhovnosti moglo bi se poslužiti slikom triptiha. U središtu je propeti Isus, njezin uzor i učitelj, izvor njezine snažne kristocentrične duhovnosti. Na lijevoj pali triptiha mogla bi se staviti euharistija kao neprekidna prisutnost Uskrsloga, stvarna i tješiteljska, u svakoj kući i u srcu svake Kćeri Milosrđa. Na desnoj pali mogao bi stajati Krist prisutan u potrebnima koji nalaze utjehu i pomoć u djelima i apostolatu Kćeri Milosrđa. Ova veličanstvena slika ima jedinstvenu temu: Ljubav Božju očitovanu u Kristu i ostvarenu u povijesti Kćeri Milosrđa. Tema ima tri varijacije: raspetu Ljubav, euharistijsku Ljubav i milosrdnu Ljubav. Izvornost kristološke duhovnosti Majke Marije Propetoga sva je u tom trojstvenom skladu: raspeta Ljubav u povijesti spasenja postaje neprekidna prisutnost euharistijske Ljubavi i po apostolatskom djelovanju Isusovih zaručnica prisutnost milosrdne Ljubavi. Probodene Isusove ruke na križu postaju euharistijske i moliteljske ruke, te milosrdne i djelotvorne ruke Kćeri Milosrđa.

³⁴ Marija Propetoga, *Kapitol: O ljubavi*, Blato, Kuća matica, travanj 1931.

³⁵ Isto.

³⁶ Isto.

³⁷ Marija Propetoga, *Kapitol: O uslužnosti i gostoljubivosti gledajući Krista u svakome*, Blato, Kuća matica, 10. svibnja 1931.

³⁸ Isto.

**Pouka Majke Marije Propetoga,
Rim, 11. listopada 1964.**

**Koliko više poznamo
Družbu, toliko je više
ljubimo**

U ove svete dane duhovnih vježbi učinile smo sve, najviše što smo mogle, za obnovu našega duhovnog života te smo s novim žarom i s novim odlukama započele naš redovnički život.

Isus vas je doveo u ovu družbu da ga na osobit način ljubite i njemu služite, da radite za njegovu slavu, za spasenje duša i napredak drage nam Družbe. Neprestano mislite na to kako ćete moći što bolje činiti družbina djela i pridonositi njezinu napretku. Budite kao pčelice koje idu od cvijeta do cvijeta tražeći nektar od kojeg izrađuju med za dobro čovječanstva. Nastojte dobro upoznati svoju družbu, njezin poseban cilj, jer što ćete je više i bolje upoznati, toliko ćete je više ljubiti i za nju se žrtvovati.

Kćeri moje, budite svete, jer ste na početcima Družbe, tako da druge koje će doći mogu slijediti vaš primjer i provoditi svet redovnički život, život žrtve i ljubavi prema Bogu i Družbi. U tom duhu radite i žrtvujte se za spasenje duša,

vaša duhovna Majka

*Kratka pouka Majke Marije Propetoga
u Rimu, na uočnicu blagdana Srca Isusova,
12. lipnja 1958.*

Pobožnost prema Presvetom Srcu Isusovu

Kćeri moje, gojimo veliku pobožnost prema Presvetom Srcu Isusovu, jer se tom pobožnošću istovremeno klanjamo Ocu, Sinu i Duhu Svetom.

Naše srce treba da bude u neprestanom jedinstvu s Isusovim srcem. U današnjem razmatranju čitamo: »Tko jede moje tijelo i piće moju krv, u meni ostaje i ja u njemu« (Iv 6, 56). Ovim riječima dokazuje koliko prožima naše biće i kako se mi preobrazujemo u Krista. Očito je da Kristov život i naš život, njegova osoba i naša, nisu isti, ali on nas prožima svojim Duhom i svojim božanstvom, živi u nama, a mi živimo u njemu.

Isus živi za Oca koji je jedini izvor života. Da bismo mogle biti sudionice božanskoga života, trebamo se hranići Isusovim tijelom i živjeti samo za njega. Kao što je Isus živio za slavu Očevu, tako i mi trebamo živjeti za njegovu slavu.

Euharistija duša ne može misliti samo na sebe nego prije svega na Krista, tražeći kako će ispuniti njegovu presvetu volju, širiti njegovu slavu i raditi za spasenje duša. Duša koja je puna Božje ljubavi i živi u jedinstvu s Bogom, ta misli, govori i traži načina kako će što bolje dati dušama da upoznaju božansku ljubav, jer žarko želi da Ljubav bude ljubljena i poznata po cijelom svijetu.

Majka Marija Propetoga

Crtice iz družbine kronike (V.)

U stotoj godini od utemeljenja Družbe Kćeri Milosrđa, nastavljamo donositi ulomke iz zapisa s. M. Emile Špoljarić koje je 1960. godine napisala prema Dnevniku Kuće matice u Blatu i kazivanju Majke utemeljiteljice, bl. Marije Propetoga.

1. Teško poraće i Providnost u počecima Družbe

Budući da je početak ustanovljenja ove redovničke družbe bio baš u teškim poslijeratnim danima, za vrijeme talijanske okupacije Dalmacije, kad niotkud nije bilo sredstava ni pomoći, trebalo se boriti s nestošicom i oskudicama svake vrste. »Trpljenje vremenito svaki dan smo kušale: bilo od slabe hrane, bilo od povodnje većom kišom u kući i kuhinji. Još smo bez krušne peći i mnogih važnijih potrepština. Kuharica i pekarica s. M. Katarina Bačić gotovo je

uvijek izvrgnuta pogibelji zdravlja zbog kuhinje i pečenja kruha u tuđoj peći u susjedstvu, jer je morala po kiši i vjetru izlaziti, kad svoje peći nismo imale. Jadna starješica trpi videći kako su sestre i sirotna djeca izvrgnuta pogibelji zdravlja« (Dnevnik Kuće matice, 15. rujna 1921.).

Majka glavarica pripovijeda da je Gospodin dopustio da u počecima Družbe trpe krajne siromaštvo, kao što ga je i on sam trpio kad je došao na ovaj svijet. Kaže da je s. Katarina morala više puta pod kišobranom kuhati, jer je zbog trošnoga krova kiša padala unutra, a sestre bi se iz blagovališta morale dignuti i svaka sa svojim

s. M. Katarina Bačić

tanjurom otići pojesti u spaavaonicu. Budući da u mjestu nije bilo petroleja za rasvjetu, i nije ga se moglo nigdje nabaviti, služile su se uljanicom koja im je tako slabo rasvjetljavala da su jedva raspoznavale što je na stolu. Naša Majka je mnogo trpjela zbog toga, a osobito zbog s. Katarine koja je najviše bila izložena u tako trošnoj kuhinji. Rado bi bila nešto poduzela radi popravka, ali za sada baš nije bilo moguće, jer prihoda nije bilo niotkuda, osim što su sestre zarađivale radom svojih ruku i nešto od imovine Majke glavarice.

Trpjele su također veliku oskudicu u hrani. Budući da je otok Korčula bio okupiran od Talijana, bila je nestaćica hrane. Po dućanima je nešto bilo, ali velika skupoća, i tako sestre nisu mogle ništa kupovati osim malo »aprovizacije« što su Talijani uz malu cijenu davali. Oni su u

početku davali po 9 kg hrane na osobu, a poslije samo po 1 kg brašna i malo riže, a ostali su na otoku dvije i pol godine. Samo to malo »aprovizacije« i nešto zelenja što su dobivale iz vrta, vrlo su oskudno i teško živjele. Svatko se je čudio kako mogu uopće opstati.

Ali sveta Providnost je znala za njihovo trpljenje i oskudicu i Gospodin ih nije zapustio. Kad je pučka kuhinja bila raspuštena, iz koje su i one dobivale po jedan obrok, Gospodin je potaknuo jednu dobru ženu u Blatu, koja je dala svaki dan po jedan kruščić za slabu Majku glavaricu, a ona ga je dijelila sa svojim sestrama. Isto tako ulje, zelje i krumpir sveta Providnost je pribavljala preko dobrih, plemenitih duša u Blatu za svoje odabrane zaručnice. Iz toga se vidi kako je narod odmah na početku ljubio i cijenio svoje drage sestre. Također majka naše Majke glavarice mnogo ih je pomagala. Lječnik je besplatno dolazio za potrebe bolesnih sestara. I tako je Gospodin milostivo sve providio za svoje službenice, koje su bile sretne i blažene u tom siromaštvu videći ljupku Providnost Božju kako bdije nad njima. Da, uza sva pomjekanja i oskudice, bile su sretne i blažene, jer su ljubile svoga Gospodina i njegova sveta ljubav zaslajivala im je sve nestaćice i siromaštvo.

2. Život i duh Družbe

Gospodin je dopustio da Družba u svom početku trpi nestaćicu i oskudicu svake vrste. Učinio je to zato da sestre odcijepi i uzdigne iznad svega zemaljskoga, da budu bogate duhom ljubavi, poniznosti, odricanja, žrtve i pouzdanja u Boga, i da taj duh, uliven u temelje Družbe preko naše Majke utemeljiteljice, bude kroz vjekove njenim obilježjem, da Isus može naći milje svoje ljubavi u njoj.

Tako prolazeći kroz oskudice i siromaštvu, odmah u svom početku, Družba je napredovala i učvršćivala se u pravom duhu Božjem, prema onoj iz svetoga evanđelja: »Tražite najprije kraljevstvo nebesko i pravdu njegovu, a sve će vam se drugo dodati.« Ljubav prema Isusu ih je držala i jačala tako da se više puta ču usklik među njima: »Može li se naći većeg zadovoljstva i blaženstva na nebu!« Bili su im ugodni, osobito zimski dani kad su radeći ručni rad uz slabo svjetlo govorile o Bogu, o krepštima, o Isusovoj ljubavi i duhovnom životu u jedinstvu s njime. Žarka ljubav ih je usko vezala i sjedinjavala s Isusom pa su u zanosu te ljubavi čeznule i željno očekivale sastanak sa svojim ljubljenim Zaručnikom u nebu. Evo ganutljiva primjera iz *Dnevnika Kuće matice*: »Naša sveta s. M. Katarina Bačić, čuvši izjavu liječnika o ozbiljnom i teškom stanju svoje bolesti i misleći da bi zbog toga mogla poći k Isusu prije ostalih stara, silno se obradovala. Oči su joj zasjale od veselja i sreće, kao zaručnici kad čuje glas svoga Zaručnika, koji je milo zove k sebi. U toj sreći uhvati sestre, jednu po jednu za ruku i počne

sa svakom igrati i poskakivati govorеći: 'Sestro draga, veselite se mojoj sreći, jer sam sretnija od Vas. Nadam se, da će prije nego Vi poći svome slatkom zaručniku Isusu.'« A Majka utemeljiteljica pripovijeda kako je jedne noći (još puno prije oboljenja s. Katarine) morala poći spavati u njihovu spavaonicu, jer je svoju sobu koju su sestre pospremale našla vlažnu. Sestre nisu znale da će ona doći i kad je došla one su već spavale, a da i nisu, ne bi je mole vidjeti od zastora oko kreveta. I najednom u noći čuje naša Majka glavarica kako s. Katarina u zanosu uzdiše za Bogom i svojim slatkim Isusom i čuje njezine riječi: »O slatki Isuse, kad će te ugledati? O, Presveto Trojstvo, kad će te vidjeti i zauvijek hvaliti u nebu?« I tako je skoro cijelu noć uzdisala i razgovarala s Isusom i Blaženom Djecicom Marijom. Zato nije čudo što je njezino srce zaigralo od sreće pri pomisli da će se brzo sastati sa svojim božanskim Zaručnikom, kad je tako bila odgojena i tim duhom zadojena od svoje Majke utemeljiteljice.¹

Kao svećima tako je i našim sestrama ljubav prema Isusu sve zaslđivala i davala snage u podnošenju i najtežih poteškoća. Ta ljubav davaла им је krila да лете к Isusu, svome božanskom Zaručniku.

¹ S. M. Katarina Presvetog Trojstva – Palma Bačić, rođena je 20. svibnja 1887. u Blatu. Vršila je dužnost kuharice i rado pomagala i u drugim kućanskim poslovima. Vježbala se u svim krepštima i sa svim žarom težila je za savršenstvom. Bila je ljubazna sa svima, ponizna, veselo je sve trpjela, revno je izvršavala svete zavjete i *Konstitucije* i bila bezgranično poslušna i u času smrti. Primivši sveće sakramente, umrla je od tuberkuloze 29. prosinca 1922. u Blatu, u 36. godini života i trećoj godini redovničkih zavjeta. Pokopana je u Blatu.

skom Zaručniku i sve poduzimaju njemu za ljubav. Veselo su radile sve teže poslove da pri-pomognu ustanovljenju Družbe. Bile su zadovoljne sa siromašnom hranom, koja nije mogla biti krepka, ni u dovoljnoj mjeri. Ništa im nije bilo teško, već duhom žrtve i samozataje, uz bok svoje Majke utemeljiteljice, utirale su put naprijed i postavljale temelje ove Isusove družbe. Dragovoljno su skupljale milostinju za uzdržavanje zajednice i sirotne djece. Narod ih je pomagao, tj. imućnije obitelji, a sestre su pomagale siromašne obitelji i bolesnike. Obilazeći tako po mjestu činile su usput misije poučava-jući neuke, tješći tužne i nevoljne. I tako kao andeli ljubavi i mira donosile su svakome utje-ku i olakšicu. Naše su mile sestre nadasve imale duh posluha kakav se nalazi samo u velikih svetaca. Uz krepot posluha gojile su još veliku i iskrenu ljubav, poštovanje i podložnost prema svojoj Majci glavarici koju su ljubile više nego svoju rođenu majku.

I tako uz bujan razvitak duhovnoga života, ova mala Isusova družba, malo je pomalo napredovala i blagoslov je Božji bio nad njom. Sveti, prvotni žar raspirivao se sve više i više. Žarka ljubav prema Isusu i njegovu presvetom Srcu svagdano je rasla u intimnom sjedinjenju s njime. Ne samo da se je sve najsavršenije vršilo prema Dnevnom redu i uputama i savjetima Majke glavarice, već je sveta i jaka ljubav sve i svaku pojedinu vodila da sve vrši gorućom lju-bavlju prema Isusu, preljubljenom svome Zaručniku.

3. Kušnje i bodrenja

Smatrajući se još uvijek nedostojnim i slabim sredstvom za vodstvo Družbe, naša Majka, u tajnosti svoje duše, više je puta vruće molila Gospodina da učini da ona otiđe iz ovoga mje-

sta. Osim toga imala je mnogih poteškoća od nekih duhovnih osoba (...). Zato je molila Gospodina da dođu u Blato druge sestre da preuzmu zavod, a ona da ide u samoču nekog drugog samostana. Ali svi su je odvraćali od toga i podrili u poteškoćama. Tako npr. kad je mnogoštovani o. Antun Krile, starješina franjevačkog samostana u Orebiću, došao u Blato da održi korizmene propovijedi, i ujedno duhovne vježbe našim sestrama, videći život i duhovni rad sestara, bodrio je Majku glavaricu da s po-uzdanjem u Boga vodi ovu Isusovu zajednicu naprijed i da se »ne boji poteškoća na početku Družbe jer se vidi da je to djelo Božje i da ćemo uspijeti budemo li i dalje tako radile« (*Dnevnik Kuće matice*, 26. veljače 1921.). I preuzvišeni biskup Marčelić je pismeno bodrio Majku koja bi, misleći na svoju nesposobnost, dragovoljno priključila svoju zajednicu nekoj drugoj franjevačkoj kongregaciji. Sestre nisu na to pristajale, budući da su vidjele napredak i prst Božji, te se nisu bojale premda su razne poteškoće u isto vrijeme prijetile.

Ali naša Majka glavarica, ne vjerujući sama sebi, otiđe sa s. M. Gabrijelom Telenta u Split. (...) Govorila je sa starješicom Školskih sestara Trećega reda sv. Franje, ako ne bi mogle u poteškoćama naprijed, da bi s njima govorila o pridruženju. Pronicava i iskusna s. M. Ladislava Kalniček, upoznavši njezine namjere i rad, reče joj: »Svetujem vam sa strane Božje da same vodite djelo naprijed. Ako pak ne budete mogli opstojati, mi bismo vas uzele čim izrazite želju« (*Dnevnik Kuće matice*, 5. kolovoza 1921.).

Eto, tako je naša Majka od mnogih drugih duhovnih osoba, osim svoga dijecezanskog biskupa u kojem je gledala svetu volju Božju, čula da je Družba djelo Božje. Svi su je svjetovali da uza sve poteškoće vodi djelo naprijed, jer su po radu i napretku zajednice zaključili da je tu sven-ta ruka Božja koja sve vodi i upravlja.

Željko Kovačević,
župnik župe Svih svetih u Blatu,
dekan i kanonik Stolnoga kaptola

Proslava blagdana i otvorenje Godine sv. Vincence mučenice Blato, 28. travnja 2020.

Na 225. proslavu blagdana sv. Vincence mučenice, zaštitnice Blata i svih vjernika u domovini i iseljeništvu, koja bdije nad nama ovdje i po svijetu i štiti nas, pripravlјali smo se devetnicom, a molitve i zazivi su uzeti iz moličvenika tiskanog 1995. njoj u čast. Zbog širenja bolesti COVID-19 i uvedene karantene, dubrovački je biskup mons. Mate Uzinić zamoljen da izda dekret za otvorenje »Godine sv. Vincence mučenice« koja će trajati do njezina blagdana sljedeće godine. U zamolbi je navedeno da će župa u jubilejskoj godini svakog 28. u mjesecu imati *Zavjetnu svetu misu i molitvu* na oltaru sv. Vincence mučenice, gdje bi je posebno molili za svijet koji se suočava s pandemijom i njezinim posljedicama; za papu Franju, biskupe, svećenike i đakone da bude revni i dobri pastir Kristova stada, da budu još svjesniji milosti koje Bog daje po njima dok slave sakramente, osobito dok slave svetu misu; za redovnike i redovnice koji žive svoje karizme, da budu neumorni svjedoci Božjeg milosrđa i njegove ljubavi u svijetu. Neka Gospodin po zagovoru sv. Vincence mučenice, oboljelima dade milost strpljenja, liječnicima i medicinskom osoblju milost nesebičnog služenja, odgovornima potrebnu mudrost, znanstvenicima potrebno znanje, svima nama više

ljubavi, solidarnosti i međusobnog poštovanja, a preminulima vječni život, a sve nas da poštedi ove bolesti kao i svih drugih zala.

Umjesto veličanstvene vanjske proslave, velike procesije oko mjesta prije večernje svećane mise na Plokati ispred župne crkve u kojoj bi sudjelovali brojni Blaćani i Blajke, kao i gosti koji su dolazili iz raznih krajeva, ove godine bilo je izvanjski skromno, bez procesije i mise na Plokati, bez vjernika na misi, ali ne manje svećano i pobožno u samoj crkvi i u srcima štovatelja. Zadnja tri dana devetnice bili su posebno svećana. Na blagdan sv. Marka, evanđelista, bratimi Juraj Franulović Prcalo i Nikola Mirošević Lovrinčević iz Bratovštine sv. Vincence pod zaštitom Srca Isusova služili su kod oltara i svećano otvorili sarkofag sv. Vincence čime je započela bliža duhovna

BISKUPIJA DUBROVAČKA – DIOCESIS RAGUSINA

ŽUPA SVIH SVETIH – BLATO

PAROECIA OMNIVM SANCTORVM – BLATTAE

225. OBLJETNICA BLAGDANA SV. VINCENCE MUČENICE

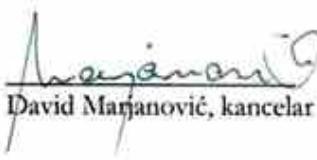
Proglas i otvorenje „Godine sv. Vincence 2020 - 2021.“

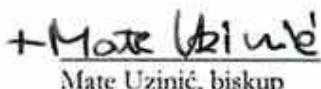
mons. Mate Uzinić,
milošću Božjom i odlukom
Apostolske Stolice biskupom dubrovačkim,
dopisom broj 221./2020., od 20. travnja 2020. godine
dopustio je otvorenje „Godine svete Vincence Mučenice,
od travnja 2020 - travnja 2021 u Blatu:

„Poštovani don Željko, u tvome dopisu prot. br. 93/2020, od 17. travnja 2020., moliš dozvolu za otvorenje „Godine svete Vincence Mučenice 2020 - 2021“ u povodu proslave 225. obljetnice blagdana sv. Vincence u Blatu. Polazeći od tvoga obrazloženja, a budući da si se posavjetovao sa članovima ŽPV-a i ŽEV-a, sa starješinama Bratovštine Svih Svetih i Svete Vincence pod Zaštitom Srca Isusova, crkovinarama, te Općinom Blato i općinskim načelnikom, koji su suglasni s ovom idejom, ovim dopuštam da, zbog specifičnosti situacije s koronavirusom i nemogućnosti ovogodišnje svećane proslave Blagdana, otvorim godinu, svete Vincence, kroz koju će te se u Blatu, utjecati zagovoru svete Vincence, posebice u potrebama uzrokovanim pandemijom bolesti COVID-19.

Srdačno u Gospodinu te pozdravljam.

David Marjanović, kancelar

Mate Uzinić, biskup

priprema. U nedjelju 26. travnja pod župnom misom u 9 sati služili su bratima Darko Franulović Prcalo i Ivan Protić Gardenal iz Bratovštine Svih svetih. Na uočnicu u misi su svečanu prvu večernju pjevali bratimi: Anton Borovina, Antonio Franulović Prcalo, Teo Šeparović Burćina i Ivko Žaknić Beor te s. M. Juliana Beretić i Mario Telenta Maglica iz župnoga zbora, a misa je prikazana za sve pokojne bratime, dok su u ovoj služili bratimi Paval Bačić Posinak i Vinko Radaić Kralj iz Bratovštine sv. Vincence pod zaštitom Srca Isusova.

Na sam blagdan su slavljene dvije prijepodnevne mise i večernja. Prvu je predslavio Mihail Čavlek, župnik župe Smokvice i upravitelj župe Čare za sve pokojne, a posebice umrle u vrijeme pandemije za koje nije bilo moguće slaviti sprovodne mise. Služili su bratimi Antun Žanetić Pudarić i Zvonko Sardelić Brko iz Bratovštine Svih svetih, uz sudjelovanje kumpanjola Ivana Gavranića Cuca i Marka Žuvele Pancete, koji su u svečanim odorama bili uz sarkofag sv. Vin-

cence. Druga je misa bila za brojne iseljenike iz Blata, a predslavio ju je Miroslav Karatović, župnik župe Žrnovo i upravitelj župa Račišće i Pupnat, uz služenje bratima Ivana Žaknića Beora iz Bratovštine Svih svetih i Antona Bačića Živa iz Bratovštine sv. Vincence pod zaštitom Srca Isusova.

Svečano je večernje misno slavlje u ukrašenoj kapelici sv. Vincence prenošeno u medijima. Uz predvoditelja slavlja župnika Željka Kovacevića pred oltarom sv. Vincence u svečanoj odori su bili bratimi iz njoj posvećene bratovštine Želimir Bosnić Bagatela i Bruno Boglić koji su i zatvorili njezin sarkofag, a liturgijsko pjevanje je vodila s. M. Juliana Beretić. Nakon evanđelja župnik je pročitao biskupov dekret kojim se dopušta slavlje Godine sv. Vincence u Blatu od travnja 2020. do travnja 2021. godine i najavio da će se, uz ostalo, svakog 28. u mjesecu slaviti pobožnost i misa na oltaru sv. Vincence. Pozvao je vjernike na sudjelovanje u proslavi ove jubilejske godine. U propovijedi župnik je protumačio Sirahove riječi o tome kako ostati vjeran Bogu, izrečene nekoć također u teško i izazovno vrijeme. Mnogi su svjedočili svo-

ju vjernost Bogu, a među njima i sv. Vincenca mučenica koja je milosrđe živjela kao najuzvišeniji oblik ljubavi prema bližnjemu. Čestitao je Dan Općine Blato i svima poželio zagovor sv. Vincence, a posebice predstavnicima općinske vlasti, bratimima i članovima Hrvatske glazbene udruge koji u svom nazivu imaju ime sv. Vincence, svoje zaštitnice.

Ovogodišnja je, 225. proslava blagdana blatske zaštitnice, trebala biti svečano slavlјena i trodnevnom pripravom koju su trebali predvoditi, redom, kotorski biskup u miru mons. Ilija Janjić, hvarsko-bračko-viški biskup u miru mons. Slobodan Štambuk i njegov nasljednik mons. dr. Petar Palić. Prije podnevnog slavlјa blagdana je trebao predslaviti zadarski nadbiskup mons. dr. Želimir Puljić, a večernju središnju proslavu vrhbosanski nadbiskup kardinal Vinko Puljić. Zbog zabrane kretanja u pandemiji COVID-19 uputili su svoje čestitke, a župnik je pročitao čestitku mjesnog biskupa mons. Mate Uzinića:

»Dragi don Željko, želim sretan blagdan sv. Vincence i tebi i svim Blajkama i Blaćanima! Neka vas Bog, po zagovoru sv. Vincenca, čuva i pomogne vam da izvojujete pobjedu protiv svakoga zla – uključujući i koronavirus – i s njom budete dionici konačne pobjede u zajedništvu s pobjednikom nad grijehom i smrću, našim uskrsnim Gospodinom Isusom Kristom! Živjeli!«

Vjernici su i ova slavlja mogli pratiti u svojim domovima, a izravni prijenos misa omogućen je putem Radio Blata i/ili Facebook stranice župe. Obnovljeni relikvijar sv. Vincenca mučenice bio je izložen na oltaru, a predvoditelji slavlja su njime podijelili blagoslov. Za ovu 225. obljetnicu uz pomoć vjernika župe Blato okrećena je kapela sv. Vincence i izmijenjeni su njezini prozori. Općina Blato je darovala kalež

s četiri medaljona i patenu u kovčežiću. Obje bratovštine, župno pastoralno i ekonomsko vijeće, crkovinari i župnik darovali su po jedan ciborij, a župni mješoviti zbor kadionicu i lađicu.

Neka nam je blagoslovljena jubilejska godina sv. Vincence mučenice i neka nas u svemu prati njezin zagovor.

Družba Kćeri Milosrđa u stoljetnoj povijesti

Ovaj album naslovljen »Družba Kćeri Milosrđa u stoljetnoj povijesti« nastao je prigodom proslave otvorenja jubilejske godine u Blatu od 3. do 6. listopada 2019. godine, stote od njezina utemeljenja. Providnost je u oву 2020. godinu slučila dvije za Blato značajne obljetnice u čijem središtu stoje dvije Blajke, jedna po udomljenju, druga po rođenju. Blato je prije 225 godina udomilo sarkofag sv. Vincence i od tad je slavi kao svoju moćnu i vjernu zaštitnicu, a posebice o njezinu blagdanu, 28. travnja. U njezini je okrilju rasla i stasala rođena Blajka Marija Petković i kao blaženica dosegnula čast oltara krepomnim životom u karizmi milosrđa, koju je pronijela diljem svijeta po svojoj Družbi Kćeri Milosrđa Trećega samostanskog reda sv. Franje, utemeljenoj u Blatu prije stotinu godina.

Neizmjerna je Božja milost što u Blatu počivaju zemni ostaci ovih njegovih miljenica, mučenice sv. Vincence u župnoj crkvi i bl. Ma-

rije Propetoga Isusa Petković od 1998. godine u kripti Kuće matice i samostanu njezine družbe, a od proglašenja blaženom 2003. godine u njoj posvećenu svetištu. I jedna i druga privlače k sebi ne samo svoje Blaće i Blajke iz mjesta, nego i one mnoge rasijane posvuda po svijetu, a nebrojeni štovatelji odasvud dolaze u Blato tražeći i nalazeći duhovnu okrjepu i moćan zagovor u svojim potrebama.

I jedna i druga obljetnica potiču na slavljeničke note i pohvale i zahvale Bogu i ljudima, svima koji su iznijeli poklad vjere, posebice u vremenima nesklonima evandeoskom življenu. Mi, Kćeri Milosrđa, prisjećamo se i tegobnih dana i mučnih događanja koji su klesali ovaj naš stogodišnji hod u karizmi milosrđa. Tegobnoga ni danas ne nedostaje, a radost i nada isprepliću se i nose u vjeri one koji su pred Bogom otvorena duha i srca za njegova nadahnutuća, poput naše majke utemeljiteljice i prvih

sestara, svetačkoga života, koje su pokazale kako se ljubi Boga i čovjeka, u materijalnoj i duhovnoj potrebi. Sestre Kćeri Milosrđa, koje su u tih stotinu godina dolazile u Blato i iz njega odlazile, iskusile su nebrojeno puta i po vama, sumještanima, to veliko Božje milosrđe, što im je davalo snagu i poticaj na odvažno činjenje dobra. Hvala vam što ste ustrajno pratili ovaj stoljetni hod svojih Kćeri Milosrđa, što ste nam u svakoj prigodi svesrdno pomagali i bili nam blizi, kolikogod ste mogli.

Hvala Bogu na veličini njegova djela! Molimo ga za njegovo trajno providnosno vodstvo, u ljubavi i milosrđu, za budućnost dragoga nam Blata, ove njegove družbe, u Crkvi i svjetu. Njezin dosadašnji hod sve nas ohrabruje tako da u postojanoj nadi svatko od nas može reći, mi, sestre Kćeri Milosrđa, i vi, naši suradnici i dobročinitelji: »Dobrota i milost pratit će mene sve dane života moga« (Ps 23, 6).

Vama, dragi prijatelji i dobročinitelji, darujemo ovaj album u znak zahvalnosti za sve vaše blizine tijekom ovih stotinu godina. Hvala Bratovštini sv. Vincence pod zaštitom Srca Isusova i Hrvatskoj glazbenoj udruzi »Sv. Vincenca«, uz če-

stitke za 225. godišnjicu sv. Vincence u Blatu. Vjerni svojoj zaštitnici i nadahnuti njezinim životom velikodušno ste nam darivali svoje umjetničko i duhovno djelovanje, a svatko je od vas i osobno uvijek bio na raspolaganju u svim potrebama naše družbe. Hvala svim župnicima župe Svih svetih koji su svesrdno podupirali našu družbu, a u ovo vrijeme to nam zajedništvo nesobično dariva prečasni don Željko Kovačević kojemu od srca zahvaljujemo.

U ovom jedinstvenom trenutku povijesti čovječanstva, kad je svijet zadesila nedača pandemije koronavirusom, uzdamo se u Boga da njegova providnosna ruka svime upravlja i da ćemo ovo njegovo pripuštanje nevolje shvatiti i prihvati kao poziv na temeljito obraćenje od svake ispravnosti i vratiti se djetinjem povjerenju u svoga nebeskog Oca, kako nas je učila i naša blaženica, Marija Propetoga! Neka nas u tome prati zaštita Srca Isusova, zagovor Gospe od zdravlja, sv. Vincence i bl. Marije Propetoga.

Sa zahvalnošću, vaše sestre Družbe Kćeri Milosrđa Trećega samostanskog reda sv. Franje.

O blagdanu sv. Vincence, 28. travnja 2020.

Pobožnost Presvetom Srcu Isusovu

– prema molitvama i zazivima bl. Marije Propetoga*

I često joj je u svetoj pričesti Isus milo govorio pokazujući joj srce i ljubav svoju prema ljudima: Gle, ovo Srce koje je toliko ljudi ljubilo...!

Pozdravljam te, o Presveto Srce Isusovo! Ufanje moje, ljubavi moja. Ti si mjesto pokoja mojega i utočište moje. O moj ljubezni Spasitelju, raspali srce moje žarkom ljubavlju svojom. Izlij u moju dušu milosti kojima je tvoje srce vrutak; daj da moje srce uvijek bude združeno s tvojim, da tvoja sveta volja bude ravnalo svih mojih želja i svih mojih djela.

Prikazujem ti njegovo presveto srce, kao plamen hvale i slave i naknadu za sve grijeha i nedostatke, svoje i cijelog svijeta, za sve nek ti bude hvala i slava i naknada u njemu i po njemu tebi, o neizmjerni presveti Bože Oče!

V. Slatko srce mog Isusa, daj da te ljubim sve to više!

O. Slatko srce Isusovo, budi moja ljubav!

Srce Isusovo – žarko ognjište ljubavi! Tvoje presveto srce, Isuse, čovjek ne može razmatrati, a da se ne zanese, jer naš ograničeni um se gubi u tom moru, bezdnu ljubavi, duh se naš omami samo onime u što mu ti dopustiš zaroniti. Ili ako mu pokažeš samo zraku od toga beskrajnog, ta zraka tako ga ushiti da prestane moć duše da o tom govorи, a kamoli da piše. Pa u tu najveću svetinju, najintimniju ložnicu ljubavi, u to nebo blaženstva, u to more slatkosti i gorkosti, bit će dopušteno zaronit samo svetima, tvojim prijateljima. Da, ti sam si hram Svevišnjega, kuća Božja i vrata nebeska, srce u kojem stanuje sva punina božanstva, izvor života i svetosti, život i uskrsnuće naše.

V. Isuse, blaga i ponizna srca!

O. Učini srce moje po srcu svome.

Tvoje srce, Isuse, je samo nebo, Božje blaženstvo, blaženstvo mira i ljubavi! Tko stoji daleko, odijeljen od tog srca, odijeljen je

* Pripremila s. M. Jelena Krilić prema *Jutarnjoj molitvi* bl. Marije Propetoga iz *Bilježnica br. 1 i Vapaja duše*, Split, Verbum, 2008.

od neba, od blaženstva, od mira i svete ljubavi. Taj ne razumi-je i ne osjeća što je ta ljubav, jer ne vidi tu dubinu božanstvene ljubavi. Tvoje srce je neizmjerno more, bezdan dobrote i ljubavi. U njemu, u tom moru, u raskošju čiste ljubavi, duše žive i plivaju kao ribe u moru. To srce koje je ujedno more boli i gorkosti, iako kojoj vjernoj duši daje okusiti katkad te svoje boli, druge pak nalaze samo slatkost, kao ribe u moru. To srce je život i uskrsnuće naše i tko je odijeljen od tog srca nema u sebi života, života vječnoga.

V. Slatko srce mog Isusa, daj da te ljubim sve to više!

O. Slatko srce Isusovo, budi moja ljubav!

O, ljudi, jadni ljudi, dođite tom srcu i rasvjetlit će vas! Dođite tom srcu i utoplit će vas i toplinom svojom vratit će vam život, dat će vam život, dat će vam svjetlost, ljubav, mir i blaženstvo u sebi. O, kako vas žalim, bijedni ljudi! O, da mi vam je pomoći! Samo vas to srce čeka, čeka da dođete i da vas usreći, da vas utješi. Isuse, kako bih ja mogla pomoći – ako ti želiš –, da dođu k tebi, da ne poginu? Mogu li te, smijem li te moliti da pošalješ nekoga po njih?

V. Isuse, blaga i ponizna srca!

O. Učini srce moje po srcu svome.

Svoj žar ljubavi daj svojim apostolima, biskupima i svećenicima, misionarima i misionarkama da tvojim žarom ogriju srca ledena i dovedu ih k tebi, izvoru života i svetosti. O presveto, o preslatko, o premilostivo Srce! O, ognjište svete ljubavi! O dobroto neizmjerna, dopusti da te mogu hvaliti, dopusti nevrijednoj da te ljubim. Daj meni, smrznutoj ptičici, ogrijati se na tom žarištu. Daj postavi ovo moje srce koje je tvoje u tu peć ljubavi, da se nikad ne odijeli od tebe! I zbog moje nedosljednosti, ne odijeli se od mene, o jedini spasu i živote moj!

V. Slatko srce mog Isusa, daj da te ljubim sve to više!

O. Slatko srce Isusovo, budi moja ljubav!

Svoje ti srce predajem posve! Uzmi ga i baci u peć ljubavi svoje, da izgori sva trulež njegova i preobradi ga, radi sebe, da ti bude ugodno, da u njemu nađeš milje i utjehu. Isus, učini srce moje po srcu svome! Isuse, tvoja sam uvijeke!

s. Marija Propetog

Prave ljubavi nema bez žrtve i križa

Slavica Bošković, ravnateljica Doma za starije i teško bolesne odrasle osobe »Majka Marija Petković«

Dok još na kućnim vratima na sebe stavljam znak križa, usne mi prebiru dobro poznatu molitvu: »Bože, Oče dobri, bogat milosrđem, spasio si nas križem svoga Sina...«

Otključavam vrata Doma, gazim dezinficijensom natopljenu barijeru, hvatam dezinficijens i prskam ruke i mobitel, tražim toplomjer, zapisujem temperaturu u tablicu, pregledavam listu i provjeravam ima li tko od zaposlenika povиšenu temperaturu i respiratorne simptome, izuvam obuću i odlažem u ormarić, a obuvam radne klomppe – sve su to koraci prije ulaska u radni prostor u vrijeme pandemije koronavirusom.

U predvorju me čeka ona, naša blažena zaštitnica! Velika slika na zidu zove na susret. Moj se pogled i jutros srećo s njezinim pogledom,

strogim ali tako smirenim i poticajnim da mi daje hrabrost i nadu da krenem u još jedan neizvjestan radni dan. S povjerenjem joj se obraćam: »Blažena Marija Propetoga, budi mi na pomoći i danas, prati me u donošenju odluka i čuvaj od svakoga zla!«

Službu ravnateljice preuzeila sam početkom ožujka kada je COVID-19 već harao svijetom. Mjere zaštite krenule su i u našoj domovini, postrožene u domovima starih i nemoćnih kao mjestima s najranjivijom skupinom ljudi. Zabrane izlazaka, ulazaka, obvezno dezinficiranje, nabava zaštitne opreme, posebna organizacija rada i upute s odlukama kako se zaštititi i obraniti od epidemije koronavirusa, popunjavanje upitnika o stanju u ustanovi, postale su moja svakodnevica. Za drugo i drukčije ne znam!

U novonastaloj situaciji i okruženju, doноšenju odluka za tuđe živote i odgovornosti koja je na meni, blaženičina blizina puno mi znači. Medicinske sestre, njegovateljice, spremačice, kuharice i ostalo osoblje, s ljubavlju i sebedarjem doprinose kvalitetnijem životu korisnika u Domu. Upravo danas kada su korisnicima onemogućeni izlasci i posjete rodbine i prijatelja, a njihove potrebe iz dana u dan sve veće, majčinski odnos i briga je potrebnija nego ikad, kao produžena ruka ljubavi i milosrđa u svijetu.

Vjerujem da u radu s korisnicima, uvjek, a pogotovo u ovom povijesnom trenutku koji je zahvatio svijet, svi naši zaposlenici crpe snagu i duhovnu okrjepu za sve svoje potrebe na poslu i u obitelji kod blažene Marije Propetoga čije ime ustanova s ponosom nosi. Odvojeni smo od obitelji više sati nego je uobičajeno, ali smo prihvatali teškoće posla jer prave ljubavi nema bez žrtve i križa, rekla bi blaženica. Nadam se da ću uskoro upoznati i druge oblike novog mi životnog izazova, bez napetosti i straha od virusa. Neka nas sve zajedno prati i čuva njezin zagovor!

Biserka Biba Lupetin,
tajnica Poslanika Milosrđa, Vancouver

Daleko od nas, ali blizu u vjeri i srcu

Poslanici Milosrđa u pothvatu »Doručak«, 1. ožujka u Vancouveru

U studenom 2019. godine u hrvatskoj župi Precistoga Srca Marijina u Vancouveru s. M. Agneta Juka i s. M. Lea Brusač s 22 zainteresiranih župljana osnovale su skupinu Poslanika Milosrđa. Od tada se okupljaju jednom mjesечно na susrete na kojima se više upoznaju sa životom bl. Marije Propetoga i njezinim djelovanjem u karizmi Družbe Kćeri Milosrđa. Ona, koja je za života posebice pomagala siromašnoj djeci i bolesnima, nadahnuće je ne samo njezinim sestrama nego i brojnim njezinim štovateljima i sestarskim suradnicima. Tako ćemo i mi nastojati slijediti karizmu naše blaženice, pomagati siromasima i potrebnima, a posebice da svojim ponašanjem i žrtvom

dopustimo da se po ovoj skupini Poslanika Milosrđa iskazuje Božja ljubav, njegova dobrota i milosrđe prema ljudima u našoj sredini.

Na sastanku u veljači izabrano je vodstvo skupine Poslanika Milosrđa koje čine voditeljice s. Agneta i s. Lea, ekonom Dino Lupetin i njegov pomoćnik Dragan Didak i tajnica Biba Lupetin. Odmah potom organiziran je i naš prvi pothvat za prikupljanje sredstava za Zakladu »Blažena Marija Petković« koja skrbi za siromašniju djecu. Bio je to pothvat »Doručak« za koji su Dino i Dragan nabavili sve potrebno

i u nedjelju, 1. ožujka 2020., pripremili doručak (jaja, kobasicice i pomfrit). Kolače su darovale vrijedne i velikodušne župljanke. Župljanji su se rado odazvali sudjelovanju u ovom pothvatu koji je priskrbio 3.170 dolara, čime su iskazali veliko poštovanje prema našim sestrama i njihovu radu. Župnik fra Slaven Milanović Litre bio je zadovoljan odazivom župljana i njihovim sudjelovanjem u pothvatu, a tomu je pridonijelo i njegovo zlaganje kao i subrata mu fra Duje Bobana. Bio je to uspio početak korizme uz žrtvu, pokoru i milosrđe, a radost je neopisiva kad se zna da ta sredstva pomažu stipendiranju siromašnije djece i studenata u Hrvatskoj. To je spona nas Hrvata u tudem svijetu s našom domovinom, s našim narodom. Lijep je osjećaj

znati da se može pomoći nekome u potrebi tako daleko od nas, ali blizu u vjeri i srcu.

Nakon toga prvog iskustva, na sastanku 7. ožujka 2020. odlučili smo ponovno organizirati »Doručak« u travnju i piknik u rujnu. Nadamo se da će ova kriza s koronavirusom ubrzo proći i da ćemo moći nastaviti s našim pothvatima. Molimo našu blaženicu za zagovor da se ova žalosna i stravična situacija što prije završi i da se što više ljudi okrene prema Bogu i da se uzdaju u njegovu milost i ljubav. Prihode od sljedećih pothvata namijenili smo sestrama Kćerima Milosrđa u Kongu za izgradnju njihove kuće. Molimo za oboljele od bolesti COVID-19 i za njihove njegovatelje i zdravstvene djelatnike, da Gospodin zaustavi svako zlo.

Zatvoreni tijelom, ali otvoreni duhom

za susret sa živim Bogom

Obiteljske kateheze u vrijeme pandemije

– Veliki tjedan i Uskrs

Ova godina, ili njezin početak, gotovo cijelom svijetu nije obična godina i to zbog bolesti COVID-19 i njezina širenja. Biskupi širom svijeta, pa tako i naši u Hrvatskoj, donijeli su odluku o ukidanju misa s narodom. Crkve su u nas već s početka korizme ostale zatvorene pa tako i u Velikom tjednu, za Uskrs i u uskrsnom vremenu. Biskupi su poticali vjernike, posebice obitelji, koje su kućna Crkve, da u svojim domovima njeguju duh molitve, duh sabranosti, duh pučke pobožnosti i čitanja Svetoga pisma. U tomu su pomogli mnogi radijski, televizijski i internetski prijenosi misa i obreda.

I mi, sestre Družbe Kćeri Milosrđa s našim suradnicima, željeli smo pridonijeti tom moli-

OBITELJSKE KATEHEZE VELIKOG TJEDNA
USKRS

tvenom i vjerničkom duhu, posebice za dane Velikoga tjedna i njihovo slavljenje i proživljavanje u obitelji. Tako su nastale obiteljske kateheze za djecu koje smo ponudile na internetskoj stranici Hrvatske provincije Krista Kralja (www.marijapropetog.hr). Ponuđeni materijali bili su osmišljeni kao pomoć roditeljima za Veliki četvrtak, Veliki petak, Veliku subotu i Uskrs. Svrha tih kateheza nije samo ta da se u djece produbi znanje i spoznaje o otajstvima Vazmenoga trodnevlja, nego se željelo i sve članove obitelji potaknuti na dublje proživljavanje otajstava muke, smrti i uskrsnoga Gospodina

našega Isusa Krista. Stoga su kateheze puni-
nu svoje poruke dosegnule kad su se u zadaće
uključili svi članovi obitelji.

Ova vrlo lijepa i pohvalna iskustva koja smo
dobili od korisnika naših kateheza potiču nas
da nastavimo s obiteljskim katehezama i u druga
liturgijska vremena. Nadamo se da će naše
sestre sa svojim suradnicima u karizmi milosrđa
naći snage i vremena za nastavak oblikova-
nja i osmišljavanja novih oblika obiteljskih ka-
teheza.

Zahvaljujemo s. M. Dariji Lukić, vjerouči-
teljici iz Ivanić-Grada, koja je od svojih vjerou-
čenika i »Bisera Očeva milosrđa« dobila po ko-
ju sliku o tome kako su obiteljske kateheze bile
pomoći i poticaj uspješnijega slavljenja Vazme-
noga trodnevlja i Uskrsa u obiteljima.

Kćeri Milosrđa s Uskrslim na putu u Aljmaš, 26. travnja 2020.

s. M. Anamarija Vuković, juniorka DKM
i vjeroučiteljica u OŠ Tina Ujevića, Osijek, Jug II

U vrijeme kada se susrećemo s nepoznatim okolnostima života, poput pandemije korona virusom dobro je učiniti iskorak. Jedan takav dogodio se treće uskrsne nedjelje kada liturgijska čitanja donose opis susreta učenika s uskrslim Isusom na putu za Emaus, selo svega šezdesetak stadija od Jeruzalema (usp. Lk 24, 13-35).

Potaknute tom zgodom nekoliko naših sestara iz Valpova i Osijeka, s. Danijela, s. Vlat-

ka, s. Rastislava, s. Irena, s. Renata, s. Vilma, s. Kristina i s. Anamarija zaputile su se u Aljmaš, u svetište Gospe od Utočišta. Bilo je to nekoliko lijepih sati zajedništva, molitve i uživanja u Božjoj prirodi koja je posebice lijepa u proljeće.

Sestarska spontanost i Providnost bile su na djelu i ovoga puta. Kapi kiše koje su sestre do pratile u Aljmaš nestale su pred suncem koje je ove lijepi trenutke susreta učinilo još ljepšim. Po dolasku u Aljmaš prvi susret dogodio se sa

s. Dominikom koja nas je spontano ugostila i radosno posvјedočila svoja iskustva življenja uz Gospino svetište. Molitvom krunice u svetištu nastavile smo prepuštanje svoga života u ruke Providnosti.

Aljmaš zadivljuje svojom vodom. Ona je nešto čudesno, uklanja prljavštinu i vraća čistoću! Voda je onaj pravi Božji život koji nam se u Kri-

stu daruje. Voda izvire iz kamena i opire se svakoj suši. Stoeći na obali Dunava, promatraču oživljuje svijest o granici, prirodoj granici među državama. Spontano struji melodija »Na ljestvici plavom Dunavu«, a u nama koji smo tu provodili vrijeme, rađaju se uspomene i sjećanja... Zahvala za taj dar prirode ispunja duh. Klobuci na vodi od kamenčića i mir koji daruje rijeka dok nečujno protječe... Maleno mjestan-

ce, taj Aljmaš, a tako bogat prirodom, ljepotom, duhom...

Marijinim Veliča u manastiru i kapelici Preobraženja Gospodnjega pred veličanstvenošću ikona sestre su pjesmom zahvalile Bogu na darovanom im danu u ljepoti prirode i zajedništva. Zahvalna srca i ispunjene duše, sestre se, s novim oduševljenjem, poput apostola, vraćaju svakodnevnicima šireći radost evanđelja.

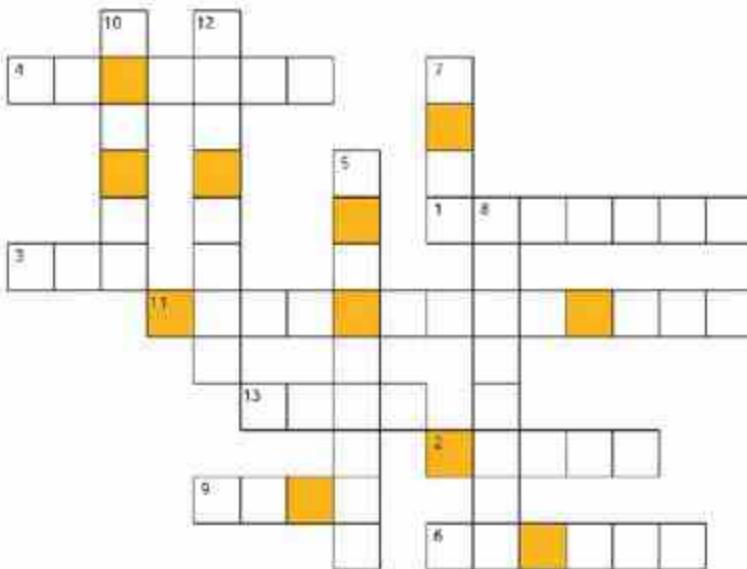

Gospa od Utočišta

Dok kiša rominja,
i zraka sunca lice mijе
u Gospinu svetištu
Zdravo Marijo se niže.
U miru i ratu Gospina zaštita
utočište krije.
I plava rijeka u daljinu teče
uzdahe duše vječnosti stječe.

s. M. Anamarija Vuković

Riješi križaljku!

1. Dan kada je Isus uskrsnuo?
2. Broj sakramenata?
3. Jeden je Bog, a _____ su božanske osobe
4. Što molimo, osobito u svibnju i listopadu?
5. Sakrament po kojem se oprštaju grijesi?
6. Ime Isusove majke?
7. Ime najmlađeg apostola?
8. Gdje možemo čitati o Isusovu životu?
9. Šimun je prorekao da će Mariji mač boli probosti ___ (što?)
10. Na koji blagdan slavimo rođendan Crkve?
11. Gdje se u crkvi čuva Presveti Oltarski Sakrament?
12. Blagdan kojim se slavio Presveto Tijelo i krv Isusova?
13. Simbol otkupljenja ljudi?

Slova u obojenim poljima, ako ih točno poredaš, otkrit će kome je posvećen mjesec lipanj.

Molitva

bl. Mariji Propetoga

Bože, Oče dobri,
bogat milosrđem,
spasio si nas križem
Sina svoga Isusa Krista.
Zapali u našim srcima,
po zagovoru
bl. Marije Propetoga,
vatru svoje ljubavi,
da ljubimo tebe
iznad svega
i braću svoju
u Kristovoj ljubavi.
On je Bog
i s tobom živi i kraljuje
u jedinstvu Duha Svetoga,
po sve vjeke vjekova.
Amen.

Molimo javite o
dobivenim uslišanjima
po zagovoru

bl. Marije Propetoga:

Družba Kćeri Milosrđa
TSR sv. Franje

Ive Mallina 4
HR-10000 Zagreb

tel. 01 46 77 609;
faks 01 46 77 986

e-mail:
provincija@kcerimilosrdja.hr
www.marijapropetog.hr

**TEBI MAJKO – glasilo Svetišta
bl. Marije Propetoga Isusa Petković**

Osnivač:

Općina Blato – Odbor za promicanje štovanja
bl. Marije Propetoga Isusa Petković

Izdavač:

Družba Kćeri Milosrđa TSR sv. Franje
Ive Mallina 4, HR-10000 Zagreb

Glavna i odgovorna urednica:

s. M. Juliana Beretić

Pomoćnica glavne urednice i lektorica:

Katica Knezović

Uredničko vijeće:

s. M. Emila Barbarić, s. M. Vlatka Bratinščak,
s. M. Jasna Crnković, s. M. Jasminka Gašparović,
s. M. Janja Jurman, Katica Knezović,
s. M. Jelena Krilić, s. M. Fatima Kršlović,
s. M. Silvana Milan, s. M. Nelija Pavlović,
Teo Šeparović, s. M. Angelina Tokić

Fotografije:

Arhiv Hrvatske provincije Krista Kralja i družbine vrhovne kuće u Rimu te sudionici događanja i privatne.

Adresa uredništva i vicepostulature:

Radoševa glavica 16, HR-20340 Ploče-Stabljina;
tel. 00 385 20 679 969
e-mail: vicepostulatura-glasilo@marijapropetog.hr

Oblikovanje, grafička priprema i tisk:

Tiskara Rotim i Market

Naklada: 1500 primjeraka

www.marijapropetog.hr/glasilo

Glasilo izlazi tromjesečno

Godišnja pretplata:

Republika Hrvatska 40 KN • BiH 10 KM • ostale europske zemlje 10 EUR • zrakoplovne pošiljke 20 USD ili kunska protuvrijednost

Računi glasila: za pretplatu i priloge podrške u Hrvatskoj poštanskoj banci,

Kunski i devizni račun:

HR26 23900011100341407

BIC code: HPBZHR2X

Družba Kćeri Milosrđa TSR sv. Franje,
Ive Mallina 4, HR-10000 Zagreb,
s naznakom: za glasilo

Blato

Kuća matica Družbe Kćeri Milosrđa
i Svetište bl. Marije Propetoga
Ulica 79., br. 5, HR-20271 Blato
tel. 020 852 800; faks 020 852 806
e-mail: samostanblato@gmail.com

www.marijapropetog.hr

**»A ja vam kažem, sve ono što činimo
zadnjem siromahu, siroti, bolesniku
činimo Isusu Kristu
(usp. Mt 25, 36).**

**Srce koje ljubi snalazi se, stvara
da pomogne i da dadne drugome.«**

bl. Marija Propetoga

**Zaklada »Blažena Marija Petković«
i nadalje pomaže u školovanju srednjoškolaca
i studenata, djece iz siromašnijih obitelji, a
potrebe su iz dana u dan sve veće. Svjesni
smo toga da nitko od njih ne bi smio biti
uskraćen u školovanju koje im otvara vrata
za osamostaljenje i pomaganje mlađoj braći i
sestrama, kao i u uzdržavanju obitelji.**

**Svjesni smo i toga da nikome u ova bremenita
vremena nije lako, ali ipak s pouzdanjem
kucamo na vaša vrata sa zamolbom da ne
zaboravimo našu braću i sestre u potrebi,
posebice djecu koja se bez školovanja ne mogu
nadati boljoj budućnosti – tu im nadu ne
smijemo ugasiti.**

**Imajmo hrabrosti od onoga malo odvojiti za one
koji nemaju ni toliko. Bog vas blagoslovio!**

Žiro račun: HR 68 2408002-1100022172

Devizni račun: HR 68 7030-1968319

Partner Banka d.d. Zagreb

Zaklada »Blažena Marija Petković«

Ive Mallina 4, HR-10000 Zagreb

tel. 01/46 77 609; faks 01/46 77 986

e-mail: zaklada.bmp@kcerimilosrdja.hr

**Naslovnica - bratimi Bratovštine sv. Vincence pod
zaštitom Srca Isusova na blagdan sv. Vincence,
28. travnja 2020. u župnoj crkvi Svih svetih u Blatu.**

Slavlje blagdana bl. Marije Propetoga

Blagdan, 9. srpnja

Blato – svetište bl. Marije Propetoga

8.00 i 10.00 – euharistija

Plokata – 18.30 – »Blatski tanac« i Viteška igra

»Kumpanjija«

19.00 – procesija s moćima bl. Marije

Propetoga i euharistijsko slavlje; predslavi
mons. Petar Palić, biskup hvarsко-bračко-viški

Čakovec – samostan sestara Družbe Kćeri

Milosrđa »Kraljica mira« (Kralja Zvonimira 4)

17.30 – molitveno-dramski program

18.00 – euharistija

Subotica – župa sv. Roka

17.30 – molitveno-duhovni program i
euharistija

Zemunik Donji – župa Kraljice mira

18.30 – molitveno-dramski program

19.00 – euharistija

Devetnice

Blato – svetište bl. Marije Propetoga,

30. lipnja – 8. srpnja: 19.30 – pobožnost;

20.00 – euharistija

7. srpnja: 21.00 – 24.00 – euharistijsko
klanjaњe

Subotica – župa sv. Roka – **1. do 8. srpnja:**

17.00 – molitva; 17.30 – euharistija

Trodnevnice, 6. – 8. srpnja i blagdan, 9. srpnja

Dubrovnik – katedrala Uznesenja BDM na nebo

19.30 – molitveno-dramski program

20.00 – euharistija

Novska – župa sv. Luka apostola

18.30 – molitveno-dramski program

19.00 – euharistija

Osijek – Jug II, župa Svetе Obitelji

18.00 – molitveno-dramski program

18.30 – euharistija

Plina – Stabline – župa Gospe Fatimske

18.00 – molitveno-dramski program

18.30 – euharistija

Pula – župa Krista Spasitelja

18.30 – pobožnost

19.00 – euharistija

Split – župa Pomoćnice kršćana (Kman)

18.30 – molitveno-dramski program

19.00 – euharistija

Valpovo – župa Bezgrešnog začeća BDM

17.45 – molitveno-dramski program

18.30 – euharistija

Zagreb – župa sv. Josipa (Trešnjevka)

18.30 – molitveno-dramski program

19.00 – euharistija

Zagreb – župa sv. Mirka (Šestine)

18.00 – pobožnost

18.30 – euharistija

Zagreb – župa sv. Petra apostola

18.00 – molitveno-dramski program

18.30 – euharistija

